

JURISPRUDENTIENIEUWSBRIEF • BESTUURSRECHT

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl

Telefoon 088 361 1020

Citeertitels JnB 2022

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen:

Algemeen bestuursrecht	2
Handhaving	4
Omgevingsrecht.....	5
Wabo	5
Ziekte en arbeidsongeschiktheid	11
Bijstand	12
Volksverzekeringen.....	12
Sociale zekerheid overig.....	13
Vreemdelingenrecht.....	13
Asiel	13
Opvang	14
Vreemdelingenbewaring	14
Procesrecht.....	16

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes – elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel) rechtsgebied aangeboden. Door in de inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Algemeen bestuursrecht

JnB 2022, 37

MK ABRS, 12-01-2022, 202002396/1/R3

college van burgemeester en wethouders van Den Haag.

Awb 6:6 onder a

Burgerlijk Wetboek (hierna: BW) 2:45

VERTEGENWOORDIGING. De bestuursrechter moet in het kader van de beoordeling van de ontvankelijkheid van een beroep van een vereniging van eigenaars als bedoeld in afdeling 2 van titel 9 van boek 5 van het BW, wanneer een partij stelt dat aan het instellen van beroep geen rechtsgeldig intern besluit ten grondslag ligt, onderzoeken of aan dat beroep een rechtsgeldig intern besluit van de vereniging ten grondslag ligt. Indien dit niet het geval is, moet deze vereniging op grond van artikel 6:6, onder a, van de Awb in de gelegenheid worden gesteld dit gebrek te herstellen voordat het beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard. De termijn hiervoor is in beginsel vier weken.

Besluit waarbij het college aan [vergunninghouder] een omgevingsvergunning heeft verleend voor het uitbreiden van een bed & breakfast tot hotel. [...]

3. De VvE betoogt dat de rechtbank haar beroep ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard.

Daarbij wijst de VvE erop dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat een gebrek bestaat in de vertegenwoordigingsbevoegdheid van de bestuurder die namens de VvE beroep heeft ingesteld. [...]

3.2. Gelet op het derde lid van dit artikel [Red.: artikel 2:45 van het Burgerlijk Wetboek], wordt in gevallen waarin namens een vereniging als bedoeld in titel 2 ('Verenigingen') van Boek 2 ('Rechtspersonen') van het BW beroep is ingesteld bij de bestuursrechter niet getreden in de vraag of aan het instellen van het beroep een rechtsgeldig besluit van het bevoegde orgaan van de betreffende vereniging ten grondslag ligt. Op grond van deze bepaling kan immers een voorwaarde voor de bevoegdheid tot vertegenwoordiging die aan het bestuur of een bestuurder toekomt slechts door de vereniging en niet door derden worden ingeroepen. Dat niet is gebleken dat de algemene vergadering van zo'n vereniging toestemming heeft gegeven voor het instellen van beroep, betekent daarom niet dat het beroep, voor zover ingesteld door deze vereniging, niet-ontvankelijk is (vergelijk de uitspraken van 12 mei 2000, [ECLI:NL:RVS:2000:AA6357](#) en 3 april 2013, [ECLI:NL:RVS:2013:BZ7611](#)).

3.3. De Afdeling ziet aanleiding om in deze uitspraak te verduidelijken wat de gevolgen zijn van een mogelijk gebrek in de vertegenwoordigingsbevoegdheid van de persoon die namens een vereniging van eigenaars als bedoeld in afdeling 2 ('De vereniging van eigenaars'), van titel 9 ('Appartementsrechten') van Boek 5 ('Zakelijke rechten') van het BW beroep heeft ingesteld, voor de ontvankelijkheid van het beroep van zo'n vereniging in een bestuursrechtelijke procedure. Daartoe overweegt de Afdeling het volgende.

Artikel 5:124, derde lid, van het BW is opgenomen in afdeling 2 van titel 9 van boek 5 van het BW. Dit artikellid bepaalt dat de regels uit titel 2 van boek 2 van het BW slechts van toepassing zijn voor zover deze afdeling daarnaar verwijst. Artikel 2:45, derde lid, van het BW maakt deel uit van titel 2 van boek 2 van het BW. Naar dit artikel wordt niet verwezen in de afdeling over de vereniging van eigenaars. Anders dan voor verenigingen als bedoeld in titel 2 van boek 2 van het BW, is artikel 2:45, derde lid, BW dan ook niet van toepassing op een vereniging van eigenaars. In geval van een vereniging van eigenaars staat de wet er dus niet aan in de weg dat interne afspraken, waaronder

die over de vertegenwoordigingsbevoegdheid, ook ingeroepen worden door anderen dan de vereniging.

Dit betekent dat de bestuursrechter in het kader van de beoordeling van de ontvankelijkheid van een beroep van een vereniging van eigenaars als bedoeld in afdeling 2 van titel 9 van boek 5 van het BW, wanneer een partij stelt dat aan het instellen van beroep geen rechtsgeldig intern besluit ten grondslag ligt, moet onderzoeken of aan dat beroep een rechtsgeldig intern besluit van de vereniging ten grondslag ligt. [...]

3.5. Indien geen rechtsgeldig intern besluit ten grondslag ligt aan het beroep van een vereniging van eigenaars als bedoeld in afdeling 2 van titel 9 van boek 5 van het BW, moet deze vereniging op grond van artikel 6:6, onder a, van de Awb in de gelegenheid worden gesteld dit gebrek te herstellen voordat het beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard. De termijn hiervoor is in beginsel vier weken.

3.6. De rechtbank heeft, naar aanleiding van het door het college in het verweerschrift ingenomen standpunt dat het beroep van de VvE niet-ontvankelijk is, omdat er geen besluit van de vergadering van de VvE lag dat de [bestuurder] toestemming gaf om namens haar te procederen, beoordeeld of dit beroep ontvankelijk is.

De rechtbank heeft vastgesteld dat op grond van artikel 32.X., eerste lid, in verbinding met het derde lid, van het reglement dat bij de splitsingsakte is neergelegd, de administrateur (de bestuurder) de machtiging van de vergadering behoeft voor het instellen van rechtsvorderingen. De rechtbank heeft terecht overwogen dat onder het instellen van rechtsvorderingen mede kan worden begrepen het instellen van beroep bij de bestuursrechter. Dat artikel 3:69 van het BW, zoals de VvE aanvoert, is opgenomen in boek 3 (Vermogensrecht in het algemeen) is geen reden voor een ander oordeel. Dit artikel, dat gaat over de bekrachtiging van een machtiging, is niet van belang voor de uitleg van wat onder een rechtsvordering moet worden begrepen. Voor het instellen van beroep bij de rechtbank was dus een machtiging van de vergadering vereist.

Het beroepschrift is door [gemachtigde A] ingediend namens de VvE Harstenhoekstraat 9-19. Bij het beroepschrift heeft [gemachtigde A] een machtiging overgelegd van [bestuurder] aan [gemachtigde A] om namens [bestuurder] beroep in te stellen. Naar aanleiding van het verweerschrift in beroep is op 26 november 2018 een herziene machtiging van [bestuurder] overgelegd aan de rechtbank om namens de VvE beroep in te stellen. [bestuurder] is blijkens het uittreksel van de Kamer van de Koophandel bestuurder van de VvE. Met deze machtiging is geen machtiging van de vergadering van de VvE overgelegd. Een rechtsgeldig intern besluit voor het instellen van beroep bij de rechtbank ontbreekt. Daarom heeft de rechtbank terecht geoordeeld dat sprake was van een gebrek in de vertegenwoordigingsbevoegdheid.

3.7. De rechtbank had op grond van artikel 6:6, aanhef en onder a, van de Awb, de VvE in de gelegenheid moeten stellen het gebrek te herstellen voordat zij het beroep niet-ontvankelijk verklaarde. Die gelegenheid heeft de rechtbank niet geboden. Dat de VvE op 20 november 2018 (8 dagen voor de zitting) op de hoogte was van het gebrek, betekent niet dat de rechtbank de VvE niet zelf in de gelegenheid had moeten stellen het gebrek te herstellen.

De rechtbank heeft daarom ten onrechte het beroep niet-ontvankelijk verklaard. [...]

[ECLI:NL:RVS:2022:71](#)

JnB 2022, 38

MK ABRS, 15-12-2022 (publ. 16-12-2022), 201904649/1/R2

college van gedeputeerde staten van Zeeland.

Awb 1:2, 3:15 lid 1, 8:1

Wet natuurbescherming

BELANGHEBBENDE. ONTVANKELIJKHEID. VOORBEREIDINGSPROCEDURE.

NATUURVERGUNING. I.c. kon de rechtbank de Stichting, [appellant A] en [appellant B] alleen in beroep ontvangen als zij belanghebbende zijn bij de natuurvergunning. De natuurvergunning is voorbereid met toepassing van afdeling 3.4 van de Awb. Overeenkomstig artikel 3:15, eerste lid, van de Awb, zijn belanghebbenden in de gelegenheid gesteld zienswijzen naar voren te brengen over het ontwerp-besluit. Deze procedure verschilt daarmee van veel andere omgevingsrechtelijke procedures waarin zienswijzen naar voren gebracht kunnen worden door 'een ieder'. Het gegeven dat de Stichting, [appellant A] en [appellant B] een zienswijze naar voren hebben gebracht tegen het ontwerpbesluit betekent in dit geval niet dat zij - ook als zij niet belanghebbend zouden zijn - ontvankelijk zijn in hun beroep bij de rechtbank. Niet-belanghebbenden in omgevingsrechtelijke zaken die zijn voorbereid met afdeling 3.4 van de Awb hebben alleen toegang tot de bestuursrechter als in die zaak de kring van personen die een zienswijze naar voren mogen brengen op grond van het nationale recht is verruimd tot 'een ieder'. Verwijzing naar de uitspraak van de ABRS van 4 mei 2021, [ECLI:NL:RVS:2021:953](#), onder 4.7. Dat is hier niet aan de orde.

[ECLI:NL:RVS:2021:2823](#)

JnB 2022, 39

CRvB, 21-12-2021 (31-12-2021), 18/2945 PW e.v.

college van burgemeester en wethouders van Almere.

Awb 8:56 e.v.

Tijdelijke wet COVID-19 Justitie en Veiligheid 2 lid 1

Algemene regeling zaaksbehandeling rechtspraak

Tijdelijke regeling bestuursrecht

ZITTING. COVID-19. I.c. is niet gebleken dat appellant met de zitting via videobellen in zijn belang is geschaad. Appellant en zijn gemachtigde konden allebei, de een via de telefoon en de ander via videobellen, aan de zitting deelnemen. Ten aanzien van het gewenste overleg tussen appellant en zijn gemachtigde is aannemelijk dat dit overleg tijdens een schorsing van de zitting telefonisch had kunnen worden gevoerd. Indien tijdens de zitting zou zijn gebleken dat appellant op enigerlei wijze in zijn belang werd geschaad, had de rechter – zoals aangekondigd – op verzoek van gemachtigde de behandeling ter zitting kunnen schorsen om op een later moment de behandeling in fysieke vorm voort te zetten. Appellant is in de gelegenheid gesteld om te worden gehoord. Het was de eigen keuze van appellant en zijn gemachtigde om niet te verschijnen.

[ECLI:NL:CRVB:2021:3278](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Handhaving

JnB 2022, 40

Voorzieningenrechter ABRS, 11-01-2022 (publ. 12-01-2022), 202200071/2/R1

college van burgemeester en wethouders van Heumen, verweerder.

Awb 5:25 lid 6, 5:37 lid 1

HANDHAVING. VERBEURTE EN INVORDERING. De bestuursrechter is niet belast met het beslechten van executiegeschillen. Dat neemt niet weg dat met het invoeren van de huidige artikelen 5:25, zesde lid, en 5:37, eerste lid, van de Awb op 1 juli 2009 is beoogd om geschillen over de kosten van bestuursdwang en het al dan niet verschuldigd zijn van een dwangsom aan de bestuursrechter te kunnen voorleggen. Een dwangbevel wordt niet rechtstreeks geraakt door een eventuele schorsing van de in deze procedure aan de orde zijnde besluiten, maar de voorzieningenrechter sluit niet uit dat wanneer een voorlopige voorziening wordt getroffen, dat wel indirect consequenties kan hebben voor de houdbaarheid van het bevel.

[ECLI:NL:RVS:2022:52](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Wabo

JnB 2022, 41

MK ABRS, 22-12-2021, 202005065/1/R3

college van burgemeester en wethouders van Katwijk, verweerder.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1 lid 1 aanhef en onder c, 2.11, 2.12 lid 1 aanhef en onder a onder 3°

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 8:69a

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. TIJDELIJKE WEG. GELUID. De aanbevelingen van de WHO zijn algemeen van aard en gelet daarop heeft het aanbevolen maximum van 53 dB Lden geen dwingende status. De aanbevelingen van de WHO zijn verder niet aan te merken als een ieder verbindende verdragsbepalingen in de zin van artikel 94 van de Grondwet. Verwijzing naar ABRS 24-12-20219, [ECLI:NL:RVS:2019:4442](#).

NATUURBESCHERMING. STIKSTOFDEPOSITIE. RELATIVITEITSVEREISTE.

BURGERINITIATIEF. Het burgerinitiatief van KSV richt zich op de belangen van de burger in zijn woon- en leefomgeving en de gevolgen van (grote) infrastructurele projecten voor zijn mobiliteit. I.c. is niet gebleken dat KSV zich mede inzet voor het algemeen belang van het behoud van natuurwaarden in Natura 2000-gebieden op het grondgebied van de gemeente Katwijk en omstreken. De beroepsgrond over de stikstofdepositie en de omliggende Natura 2000-gebieden kan niet leiden tot vernietiging van het bestreden besluit, gelet op artikel 8:69a van de Awb. Verwijzing naar ABRS 11-11-2020, [ECLI:NL:RVS:2020:2706](#).

[...] Bij besluit van 28 juli 2020, kenmerk 1540725, heeft het college van burgemeester en wethouders aan Boskalis Nederland B.V. (hierna: Boskalis) een omgevingsvergunning verleend voor het tijdelijk verleggen van de huidige N206 (westzijde) voor de RijnlandRoute, bestaande uit: het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan en het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden, in gevallen waarin dat bij een bestemmingsplan is bepaald.

[...] 1. Bij besluiten van 10 december 2014 en 23 maart 2016 hebben provinciale staten van Zuid-Holland het provinciaal inpassingsplan "RijnlandRoute" (hierna: het provinciaal inpassingsplan)

vastgesteld. Met de uitspraak van de Afdeling van 20 juli 2016, [ECLI:NL:RVS:2016:2038](#), is het provinciaal inpassingsplan onherroepelijk geworden. Het provinciaal inpassingsplan voorziet in een nieuwe provinciale weg tussen de A44 bij Katwijk en de A4 bij Leiden alsmede in aanpassingen aan onder meer weggedeelten van de bestaande provinciale weg N206/Ir. G. Tjalmaweg, die wordt verbreed naar 2x2 rijstroken. Om deze aanpassingen te kunnen verwezenlijken is het volgens het college van burgemeester en wethouders (hierna: het college) noodzakelijk om de huidige N206/Ir. G. Tjalmaweg te Valkenburg tijdelijk te verleggen, parallel aan de N206 gedurende de aanlegperiode van het nieuwe tracé van de N206. Daartoe heeft het college onder meer de omgevingsvergunning met het kenmerk 1540725 verleend. Deze vergunning is verleend voor de periode van 1 januari 2021 tot en met 31 december 2022.

2. [...] KSV en anderen bestaan uit het burgerinitiatief Katwijk Smart Village, basisschool De Dubbelburg en omwonenden. Over de omgevingsvergunning betogen zij dat het aanleggen van een tijdelijke N206, als dat al nodig is, aan de zuidkant in plaats van de noordkant van de N206 zou moeten plaatsvinden. Zij vrezen onder meer voor aantasting van het woon- en leefklimaat, aantasting van beschermde diersoorten, aantasting van de externe veiligheid en stikstofdepositie.
[...] BEROEPSGRONDEN TEGEN HET GEBRUIKEN VAN GRONDEN IN STRIJD MET EEN BESTEMMINGSPLAN

[...] Geluid

[...] 13. [...] Verder zal volgens KSV en anderen sprake zijn van onacceptabele geluidniveaus voor de woningen, de school en andere kwetsbare objecten. Er zullen hogere waarden nodig zijn voor 148 woningen en mogelijk ook gevelisolatie. Er had daarnaast ook rekening moeten worden gehouden met de "Environmental Noise Guidelines for the European Region" van de World Health Organization van 10 oktober 2018 (hierna: de WHO-richtlijnen).

[...] 13.3. Voor zover KSV en anderen een beroep doen op de WHO-richtlijnen, overweegt de Afdeling als volgt. De Afdeling stelt vast dat in de WHO-richtlijnen voor het geluid vanwege het wegverkeer in de dagperiode een maximaal geluidniveau van 53 dB Lden wordt aanbevolen. Onder verwijzing naar overweging 14.2 van de uitspraak van de Afdeling van 24 december 2019, [ECLI:NL:RVS:2019:4442](#), overweegt de Afdeling dat de aanbevelingen van de WHO algemeen van aard zijn en dat gelet daarop het aanbevolen maximum van 53 dB Lden geen dwingende status heeft. De aanbevelingen van de WHO zijn verder niet aan te merken als een ieder verbindende verdragsbepalingen in de zin van artikel 94 van de Grondwet. Er is daarom geen aanleiding om te oordelen dat het college de door de WHO aanbevolen maximale geluidsbelasting van 53 dB Lden had moeten hanteren.

[...] BEROEPSGRONDEN TEGEN HET UITVOEREN VAN EEN WERK, GEEN BOUWWERK ZIJNDE, OF VAN WERKZAAMHEDEN, IN GEVALLEN WAARIN DAT BIJ EEN BESTEMMINGSPLAN IS BEPAALD

[...] Stikstofdepositie

21. KSV en anderen voeren aan dat stikstofdepositie aan de vergunningverlening in de weg staat. Volgens hen maakt de tijdelijke N206 geen onderdeel uit van het vergunningentraject 2015 voor de aanleg en het gebruik van de RijnlandRoute en kan voor de stikstofdepositie ten gevolge van de aanleg en het gebruik van de tijdelijke weg niet op deze vergunning worden teruggefallen.

[...] 21.3. Ten aanzien van KSV ziet de Afdeling ook aanleiding voor het tegenwerpen van het relativiteitsvereiste. Zoals de Afdeling in de voornoemde uitspraak van 11 november 2020, [ECLI:NL:RVS:2020:2706](#) onder 10.55, heeft overwogen, kan wanneer het algemeen belang dat een rechtspersoon krachtens zijn statutaire doelstelling en blijkens zijn feitelijke werkzaamheden in het bijzonder behartigt, samenvalt met het belang dat de betreffende bepalingen van de Wnb beogen te

beschermen, niet worden geoordeeld dat deze bepalingen kennelijk niet strekken tot bescherming van haar belangen.

[...] 21.4. KSV presenteert zich blijkens haar website als: "Een onafhankelijk burgerinitiatief bestaande uit verschillende netwerken met 'omdenkers' met een duurzame en toekomstgerichte kijk op mobiliteit en leefbaarheid in een lokale samenleving". KSV heeft nader toegelicht dat zij zich inzet voor een goede woon- en leefomgeving in de gemeente Katwijk en voor de beste inpassing en uitvoering van (grote) infrastructurele projecten, zoals de RijnlandRoute. In dat kader zijn haar vertegenwoordigers betrokken geweest bij overleg dat op 19 november 2019 en 22 januari 2020 heeft plaatsgevonden met de provincie Zuid-Holland, de gemeente Katwijk en Boskalis. Naar aanleiding van het overleg van 19 november 2019 is op voorspraak van KSV aan de vergelijkingstabel het aspect 'draagvlak omgeving' toegevoegd, evenals het aspect 'afstand van tijdelijke N206 tot woningen en scholen'. Gelet op het voorgaande stelt de Afdeling vast dat het burgerinitiatief van KSV zich richt op de belangen van de burger in zijn woon- en leefomgeving en de gevolgen van (grote) infrastructurele projecten voor zijn mobiliteit. Niet is gebleken dat KSV daadwerkelijk activiteiten onderneemt die gerelateerd zijn aan de nabij gelegen Natura 2000-gebieden. De Afdeling overweegt dat gelet op het vorenstaande niet is gebleken dat KSV zich mede inzet voor het algemeen belang van het behoud van natuurwaarden in Natura 2000-gebieden op het grondgebied van de gemeente Katwijk en omstreken.

Gelet op het vorenstaande kan de beroepsgrond over de stikstofdepositie en de omliggende Natura 2000-gebieden niet leiden tot vernietiging van het bestreden besluit, gelet op artikel 8:69a van de Awb. De Afdeling zal deze beroepsgrond daarom niet inhoudelijk bespreken. [...]

[ECLI:NL:RVS:2021:2909](#)

JnB 2022, 42

Rechtbank Noord-Holland, 28-12-2021 (publ. 10-01-2022), HAA 20/3149

college van burgemeester en wethouders van Haarlem, verweerder.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)

Parapluplan parkeernomen Haarlem 2018

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. CANADEES PARKEREN. Weigering

omgevingsvergunning omdat de activiteit in strijd is met het Parapluplan. Door het bouwplan neemt de behoefte aan parkeerplaatsen met 1,1 parkeerplaats toe en deze parkeerplaats is niet gerealiseerd. I.c. wordt geoordeeld dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat in parkeeronderzoeken moet worden gekeken naar de legale situatie. Ongegrond beroep.

[...] Bij besluit van 26 juni 2019 (het primaire besluit) heeft verweerder geweigerd een omgevingsvergunning te verlenen voor het splitsen van een bovenwoning in twee woningen op het perceel [perceel] .

[...] 1.2 Verweerder heeft bij het primaire besluit geweigerd een vergunning te verlenen omdat de activiteit in strijd is met artikel 3.2.1 van het Parapluplan. Door het bouwplan neemt de behoefte aan parkeerplaatsen met 1,1 parkeerplaats toe en deze parkeerplaats is niet gerealiseerd. [...]

2.1 Op 15 oktober 2019 heeft eiser door het bureau Meetel een deskundigenrapport laten opstellen, waarin wordt geconcludeerd dat er rondom het perceel voldoende parkeerplaatsen zijn. Volgens het onderzoek is de parkeercapaciteit in het gebied 644 parkeerplaatsen. Daarbij is het parkeren met twee wielen op de stoep (het Canadees parkeren) meegenomen in de capaciteitsberekeningen. Op twee meetmomenten donderdag 3 oktober 2019 na 24:00 uur en 8 oktober 2019 na 24:00 uur waren

de bezettingspercentages 81% en 78%. De bezwaaradviescommissie heeft geadviseerd de omgevingsvergunning alsnog te verlenen.

[..] 6.4 De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat in parkeeronderzoeken moet worden gekeken naar de legale situatie. Trajan licht in de factsheet van 25 maart 2021 toe wat het verschil is tussen de methode van Meetel en Trajan en maakt daarbij gebruik van de terminologie 'formele capaciteit' en 'informele capaciteit'. De informele capaciteit is de formele capaciteit vermeerderd met plekken die in de praktijk ook worden gebruikt voor parkeren maar niet voldoen aan de wettelijke bepalingen en aanbevelingen van CROW. Canadees parkeren voldoet niet aan deze wettelijke bepalingen en aanbevelingen. Trajan concludeert in de factsheet dat Meetel met de informele capaciteit heeft gemeten. In de rapportage Meten van capaciteit in Haarlem van 29 maart 2021 wordt een capaciteitsberekening gemaakt per sectie in hetzelfde onderzoeksgebied. Deze rapportage maakt inzichtelijk waar de verschillende cijfers van Meetel en Trajan vandaan komen per sectie en hoeveel parkeerplekken er zijn als wordt gekeken naar formele en informele capaciteit. De rechtbank is van oordeel dat verweerder deze conclusies aan zijn besluitvorming ten grondslag heeft mogen leggen. Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank hiermee voldoende inzichtelijk gemaakt waarom het onderzoek van Meetel afwijkt van dat van Trajan en waarom uitgaan dient te worden van legaal beschikbare parkeerplaatsen.

[...] 7. Het beroep is ongegrond. [...]

[ECLI:NL:RBNHO:2021:12011](#)

JnB 2022, 43

MK ABRS, 12-01-2022, 201705745/3/R4

college van burgemeester en wethouders van Purmerend.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) 2.1 lid 1 aanhef en onder e

Richtlijn 2008/68/EG betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over land (hierna: Richtlijn) 5 lid 1

Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU) 34

Besluit externe veiligheid inrichtingen 1, 2, 4, 5, 8

Regeling externe veiligheid inrichtingen 2

WABO-milieu. Omgevingsvergunning voor verandering LPG-tankstation. Uitspraak na beantwoording prejudiciële vragen door EU-HvJ bij arrest van 20 mei 2021,

[ECLI:EU:C:2021:398](#).

I.c. betreft het voorschrift over de hittewerende bekleding de "constructie" van de LPG-tankwagens. Het feit dat het voorschrift over de hittewerende bekleding is opgelegd aan een tankstation en niet rechtstreeks aan de eigenaren of exploitanten van tankwagens, alsook dat het is vastgesteld in een individueel geval en niet bij een algemeen verbindend voorschrift, laat onverlet dat het voorschrift in strijd is met artikel 5, eerste lid, van Richtlijn 2008/68/EG. De nationale rechter mag bij de toetsing van een besluit tot vaststelling van een vergunningvoorschrift, zij het onder voorwaarden, de beoordeling of dat voorschrift handhaafbaar is beperken tot een toets aan het evidentie criterium (ook) als het gaat om strijdigheid met het Unierecht.

Besluit waarbij het college aan de besloten vennootschap Tamoil Nederland (hierna: Tamoil) een omgevingsvergunning heeft verleend voor het veranderen van de werking van het LPG-tankstation.

[...]

De voorzitter van de Afdeling heeft staatsraad mr. R.J.G.M. Widdershoven (hierna: staatsraad advocaat-generaal) verzocht om een conclusie, als bedoeld in artikel 8:12a van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). [...]

De staatsraad advocaat-generaal heeft op 22 december 2017 geconcludeerd ([ECLI:NL:RVS:2017:3557](#)).

De Afdeling heeft bij uitspraak van 30 januari 2019, [ECLI:NL:RVS:2019:260](#) (hierna: de verwijzingsuitspraak), het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) verzocht bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen op de door haar gestelde vragen en de behandeling van het hoger beroep geschorst tot het Hof uitspraak heeft gedaan.

Bij arrest van 20 mei 2021, [ECLI:EU:C:2021:398](#) (hierna: het arrest), heeft het Hof van Justitie de gestelde vragen beantwoord. [...]

Hittewerende bekleding

6. Het voorschrift over de hittewerende bekleding heeft aanleiding gegeven tot het stellen van prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie. Over de verenigbaarheid van dit voorschrift met de richtlijnbevestiging heeft de Afdeling de volgende vragen gesteld (vraag 1A en 1B). [...]

7. Het Hof van Justitie heeft de deze vragen (tezamen) als volgt beantwoord. [...]

8. Het Hof van Justitie heeft in 36 tot en met 43 van het arrest - samengevat weergegeven - overwogen dat voor het antwoord op de vraag of het voorschrift over de hittewerende bekleding een "constructievoorschrift" is als bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de Richtlijn betekenis toekomt aan deel I.1 van bijlage I bij de Richtlijn. Daarin wordt verwezen naar de bijlagen A en B bij de op 30 september 1957 te Genève gesloten Europese Overeenkomst betreffende het internationale vervoer van gevaarlijke goederen over de weg, versie 2015 (hierna: ADR 2015). Vervolgens is het Hof van Justitie aan de hand van de bepalingen in hoofdstuk 6.8 van deel 6 van bijlage A bij de ADR 2015, tot de conclusie gekomen dat de lidstaten niet is toegestaan strengere constructievoorschriften toe te passen dan die welke uitdrukkelijk zijn opgenomen in de genoemde bijlage bij de ADR 2015. Het Hof van Justitie bevestigt aldus het door de Afdeling in overweging 37.1 van de verwijzingsuitspraak gegeven oordeel dat het voorschrift over de hittewerende bekleding de "constructie" van de LPG-tankwagen betreft.

Het Hof van Justitie heeft in 44 verder overwogen dat het feit dat het voorschrift over de hittewerende bekleding is opgelegd aan een tankstation en niet rechtstreeks aan de eigenaren of exploitanten van tankwagens, alsook dat het is vastgesteld in een individueel geval en niet bij een algemeen verbindend voorschrift, onverlet laat dat het voorschrift in strijd is met de richtlijnbevestiging. De tussen de Nederlandse autoriteiten en marktpartijen gemaakte afspraken als vastgelegd in de Safety Deal hittewerende bekleding op LPG-tankwagens van 28 juni 2016 en de Circulaire effectafstanden externe veiligheid LPG-autogastankstations met gevolgen voor de externe veiligheid van 14 juni 2016 kunnen op geen enkele wijze een rechtvaardiging vormen voor het in een omgevingsvergunning opnemen van een voorschrift dat in strijd is met artikel 5, eerste lid, van de Richtlijn, aldus het Hof van Justitie in overweging 46.

Handhaafbaarheid

9. De tweede prejudiciële vraag van de Afdeling heeft betrekking op de handhaafbaarheid van een in rechte onaantastbaar vergunningvoorschrift dat in strijd is met het Unierecht en de betekenis die in dit verband in het nationale recht wordt toegekend aan het evidentie criterium, als een uitzondering op de regel dat de rechter in een eventuele vervolgsprocedure uit dient te gaan van de rechtmatigheid van een in rechte onaantastbaar geworden vergunningvoorschrift. Die vraag (vraag 2A) luidt:

"Als een nationale rechter de rechtmatigheid beoordeelt van een handhavingsbesluit dat ertoe strekt de naleving af te dwingen van een in rechte onaantastbaar geworden en met het Unierecht strijdig vergunningvoorschrift:

- laat het Unierecht, meer in het bijzonder de rechtspraak van het Hof van Justitie over de nationale procesautonomie, toe dat de nationale rechter in beginsel uitgaat van de rechtmatigheid van een dergelijk vergunningvoorschrift, tenzij dat evident in strijd is met hoger recht, waaronder Unierecht? En zo ja, stelt het Unierecht aan deze uitzondering (aanvullende) voorwaarden?;
- of brengt het Unierecht met zich, mede gelet op de arresten van het Hof van Justitie Ciola (zaak C-224/97, ECLI:EU:C:1999:212) en Man Sugar (zaak C-274/04, ECLI:EU:C:2006:233), dat de nationale rechter een dergelijk vergunningvoorschrift buiten toepassing dient te laten wegens strijd met het Unierecht?"

10. Het Hof van Justitie heeft deze vraag als volgt beantwoord.

"Het Unierecht, met name het doeltreffendheidsbeginsel, staat niet in de weg aan een procedurele regel van het nationale bestuursrecht die inhoudt dat de mogelijkheid tot nietigverklaring van een met het Unierecht strijdig voorschrift dat is opgelegd bij een administratief besluit dat in beginsel voor een bepaalde categorie rechtzoekenden in rechte onaantastbaar is, waarbij de grond voor de nietigverklaring erin bestaat dat dit voorschrift niet handhaafbaar zou zijn indien de naleving ervan door middel van een toekomstig besluit werd afgedwongen, afhankelijk van de voorwaarde dat de rechtzoekende aantoont dat het op basis van een summier onderzoek dat geen ruimte voor twijfel laat, evident is dat het betreffende voorschrift niet had mogen worden vastgesteld in het licht van het Unierecht, met dien verstande evenwel dat deze regel - hetgeen de verwijzende rechter dient na te gaan - niet zodanig restrictief mag worden toegepast dat de mogelijkheid voor een rechtzoekende om de daadwerkelijke nietigverklaring van het betreffende voorschrift te verkrijgen in feite louter fictief is."

11. De achtergrond van de tweede door de Afdeling gestelde prejudiciële vraag was dat bij de toetsing van het vergunningvoorschrift over de hittewerende bekleding (mede) bepalend is of dit voorschrift in de toekomst handhaafbaar is. Een voorschrift in een vergunning die in rechte onaantastbaar is geworden, is volgens de rechtspraak van de Afdeling alleen dan niet handhaafbaar als het voorschrift evident onrechtmatig is (zie overweging 35 van de verwijzingsuitspraak). De Afdeling wenste van het Hof van Justitie te vernemen of dit - in zekere zin: beperkende - evidentie criterium bij de toetsing van een mogelijk toekomstig handhavingsbesluit ook mag worden toegepast als het dan overtreden voorschrift in strijd is met het Unierecht.

12. Het Hof van Justitie heeft die vraag niet uitdrukkelijk beantwoord. Uit het in 10 geciteerde antwoord van het Hof van Justitie blijkt echter wel dat de nationale rechter bij de toetsing van een besluit tot vaststelling van een vergunningvoorschrift, zij het onder voorwaarden, de beoordeling of dat voorschrift handhaafbaar is mag beperken tot een toets aan het evidentie criterium (ook) als het gaat om strijdigheid met het Unierecht.

13. Gelet hierop en op het gegeven dat uit het in 8 overwogene volgt dat thans in rechte vaststaat dat het vergunningvoorschrift over de hittewerende bekleding in strijd is met artikel 5, eerste lid, van de Richtlijn, is dit voorschrift niet handhaafbaar, ook niet als het in rechte onaantastbaar zou zijn geworden. Het voorschrift had daarom niet mogen worden gesteld. Voor zover [appellante] zich erop beroept dat het voorschrift niet handhaafbaar is, kan haar het hiervoor bedoelde relativiteitsvereiste niet worden tegengeworpen. Het betoog slaagt. [...]

[ECLI:NL:RVS:2022:11](#)

Zie in dit verband ook de uitspraak van de ABRS van dezelfde datum inzake nr.

[ECLI:NL:RVS:2022:72](#).

Bij deze uitspraak is op 12 januari 2022 een [persbericht](#) ("Tankstation in Purmerend mag LPG blijven verkopen") uitgebracht.

Overige jurisprudentie Wabo-milieu:

- MK ABRS, 12-01-2022, 201908176/1/R4 ([ECLI:NL:RVS:2022:76](#));
- MK Rechtbank Limburg, 20-12-2021 (publ. 10-01-2021), ROE 20/3518 ([ECLI:NL:RBLIM:2021:9664](#)).

[Naar inhoudsopgave](#)

Ziekte en arbeidsongeschiktheid

JnB 2022, 44

Rechtbank Den Haag, 08-11-2021 (publ. 13-01-2022), SGR 20/1900

Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, verweerder.

Wajong 1:2

Wet overige OCW-subsidies (WOOS) 19a

Protocol Voorzieningen UWV 2020 2.2.2

WOOS. INITIEEL ONDERWIJS. LEVENLANGLERENKREDIET. Afwijzing aanvraag om een schrijf- en gebarentolk voor het volgen van een opleiding. De rechtbank ziet aanleiding het begrip "initieel onderwijs" in 2.2.2. van het Protocol Voorzieningen UWV 2020 wegens strijd met de formele wet buiten toepassing te laten voor zover dat betrekking heeft op studerende die een levenlanglerenkrediet ontvangen.

Nu artikel 19a, eerste lid, onderdeel b, van de WOOS, naar het oordeel van de rechtbank niet vereist dat sprake moet zijn van initieel onderwijs om voor een onderwijsvoorziening in aanmerking te komen, er evenmin sprake is van een vereiste leeftijdsgrens van dertig jaar en voorts niet in geschil is dat eiser een Wajonger is en dat hij een levenlanglerenkrediet ontvangt, is eiser als studerende in de zin van artikel 19a, eerste lid, onderdeel b, van de WOOS aan te merken. Eiser voldoet daarmee aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een onderwijsvoorziening. Verweerder heeft dit niet onderkend.

Het beroep van eiser is gegrond. De rechtbank herroept het primaire besluit en bepaalt dat aan eiser de onderwijsvoorziening schrijf- en gebarentolk voor het volgen van de opleiding tot docent NGT aan de Hogeschool van Utrecht wordt toegekend voor de duur van de opleiding.

[ECLI:NL:RBDHA:2021:14491](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Bijstand

JnB 2022, 45

MK CRvB, 04-01-2022 (publ. 11-01-2022), 19//3289 PW

dagelijks bestuur van de Uitvoeringsorganisatie Baanbrekers.

PW 54

PARTICIPATIEWET. Niet in geschil is dat appellante in de te beoordelen periode geen kinderalimentatie heeft ontvangen. Het dagelijks bestuur heeft, gelet daarop, ter zitting erkend dat de bijzondere bijstand in de te beoordelen periode terecht en tot de juiste bedragen aan appellante is verleend. De omstandigheid dat zij wellicht naderhand alsnog zou kunnen beschikken over kinderalimentatie over deze periode betekent namelijk niet dat zij al in de te beoordelen periode over voldoende draagkracht beschikte.

Hieruit volgt dat het dagelijks bestuur niet bevoegd was om de bijzondere bijstand over de te beoordelen periode op grond van artikel 54, derde lid, tweede volzin, van de PW te herzien.

Niet in geschil is dat voor de herziening van de bijzondere bijstand geen andere wettelijke grondslag bestond. Het bestreden besluit over de herziening kan daarom niet in stand blijven.

Dit brengt mee dat artikel 58, tweede lid, aanhef en onder a, van de PW geen wettelijke grondslag is om de gemaakte kosten van de bijstand over de te beoordelen periode van appellante terug te vorderen. Het bestreden besluit over de terugvordering berust dan ook niet op een deugdelijke motivering.

[ECLI:NL:CRVB:2022:14](https://ecli.nl/CRVB:2022:14)

[Naar inhoudsopgave](#)

Volksverzekeringen

JnB 2022, 46

MK CRvB, 12-01-2022, 19/5413 AKW,

Raad van bestuur van de SvB.

AKW 7a lid 1

Besluit uitvoering kinderbijslag (Buk) 11 lid 1

Regeling uitvoering dubbele kinderbijslag bij intensieve zorg (Regeling)

DUBBELE KINDERBIJSLAG. INTENSIEVE ZORG. Het betoog dat aan [naam dochter] ten onrechte geen punt is toegekend voor het item gedrag slaagt. I.c. is sprake van intensieve zorg als bedoeld in artikel 11, eerste lid, van het Buk en artikel 7a, eerste lid, van de AKW bij het item gedrag van het Beoordelingskader, zodat op dit item een punt wordt gescoord. Wat hiervoor is overwogen leidt tot de conclusie dat in totaal drie punten moeten worden toegekend en dat met ingang van het tweede kwartaal van 2018 recht op dubbele kinderbijslag bestaat. Het hoger beroep slaagt en de aangevallen uitspraak zal worden vernietigd. De Raad voorziet zelf door aan appellante vanaf het tweede kwartaal van 2018 dubbele kinderbijslag toe te kennen. Het verzoek van appellante om te bepalen dat zij tot het achttiende levensjaar van [naam dochter] recht heeft op dubbele kinderbijslag wordt afgewezen omdat kinderbijslag per kwartaal wordt toegekend en het bestreden besluit alleen betrekking heeft op het tweede kwartaal van 2018.

[ECLI:NL:CRVB:2022:87](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Sociale zekerheid overig

JnB 2022, 47

MK CRvB, 04-01-2022 (publ. 11-01-2022), 17/2979 PW

college van burgemeester en wethouders van Amsterdam.

Regeling tegemoetkoming meerkosten (Rtm)

Wet tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten (Wtcg 2015)

Compensatie Eigen Risico (CER 2015)

BIJZONDERE BIJSTAND. Afwijzing aanvraag om bijzondere bijstand op grond van de Wtcg 2015 en de CER 2015. Hieraan heeft het college ten grondslag gelegd dat appelland de volledige vergoeding vanuit de Rtm ontvangt en deze regeling tevens compensatie biedt voor de sinds 1 januari 2015 vervallen regelingen Wtcg en CER. De Raad is, evenals de rechtbank, van oordeel dat door de wijziging van de regeling geen sprake is van een onevenredig zware last voor appelland. Het college heeft een overgangsmaatregel gehanteerd tot 1 juli 2015 waardoor appelland er in de periode van 1 januari 2015 tot 1 juli 2015 wat betreft het van de gemeente ontvangen bedrag financieel niet op achteruit is gegaan. Verder heeft het college appelland in de gelegenheid gesteld om bijzondere bijstand aan te vragen voor de kosten die niet op grond van de Rtm worden vergoed en heeft het college voor diverse kosten bijzondere bijstand aan appelland verleend. Appelland heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij recht had op meer bijzondere bijstand dan aan hem is toegekend en dat het college geen danwel onvoldoende maatwerk heeft verricht.

[ECLI:NL:CRVB:2022:47](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Asiel

JnB 2022, 48

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem, 26-11-2021 (publ. 30-12-2021), NL21.17476
staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 30b lid 1 b

ASIEL. Verweerder heeft onvoldoende gemotiveerd dat Tunesië kan worden aangemerkt als veilig land van herkomst. In het licht van de staatsgreep in Tunesië van 25 juli 2021 kan verweerder niet zonder nader onderzoek en nadere motivering zijn standpunt dat Tunesië (wederom) als veilig land kan worden aangemerkt handhaven.

5.1 De rechtbank is van oordeel dat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd dat Tunesië kan worden aangemerkt als veilig land van herkomst. De rechtbank stelt vast dat deze rechtbank en zittingsplaats reeds op 26 mei 2021 heeft geoordeeld dat de aanwijzing van Tunesië als veilig land

van herkomst op 6 mei 2021 niet conform de Procedurerichtlijn is gegaan. Vervolgens heeft deze rechtbank en zittingsplaats op 29 juli 2021 geoordeeld dat verweerder in het licht van de staatsgreep van 25 juli 2021 niet zonder nadere motivering kon vasthouden aan het standpunt dat Tunesië als veilig land van herkomst kon worden aangemerkt. Verder volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 7 april 2021 [[ECLI:NL:RVS:2021:738](#)] dat verweerder tussen de periodieke herbeoordeling van landen als veilig land van herkomst door de situatie in een land monitoren. Daarbij moeten verslechtingen in een land voortdurend in de gaten gehouden worden.

Het standpunt van verweerder dat het in Tunesië nu weer veilig en rustig is, is niet onderbouwd. In het licht van de staatsgreep in Tunesië van 25 juli 2021 kan verweerder niet zonder nader onderzoek en nadere motivering zijn standpunt dat Tunesië (wederom) als veilig land kan worden aangemerkt handhaven. Nu de vaststelling dat Tunesië als veilig land moet worden aangemerkt in de bestreden besluiten ten grondslag is gelegd aan de kennelijk ongegrond verklaring van de asielaanvragen, betekent dit dat het besluit niet als zodanig kan worden gehandhaafd. Gelet op het vorenstaande is verweerder naar het oordeel van de rechtbank gehouden een herbeoordeling te maken van Tunesië als veilig land van herkomst.

[ECLI:NL:RBDHA:2021:14730](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Opvang

JnB 2022, 49

MK Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Arnhem, 27-12-2021 (publ. 28-12-2021), AWB 21/2535
het bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers.

Awb 4:8

Wet COa 5

Participatiewet 34

Rva 2005 20

OPVANG. Het Coa heeft een eigen bijdrage vastgesteld voor kosten van opvang. Tegen dit besluit staat rechtstreeks beroep open. Vanwege schending van de inlichtingenplicht hoefde het COa eiser niet in de gelegenheid te stellen een zienswijze in te brengen. Het Coa heeft niet vastgesteld wat het vermogen is bij aanvang van de verstrekkingen. Het Coa heeft ook geen onderzoek gedaan naar welke middelen in aanmerking kunnen worden genomen, of er (onderhouds)verplichtingen zijn en heeft eiser hierover ook niet eerder voorgelicht. Dat is wel nodig om de hoogte van de eigen bijdrage te kunnen bepalen. Daarom is het besluit onzorgvuldig voorbereid.

[ECLI:NL:RBDHA:2021:14536](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenbewaring

JnB 2022, 50

MK ABRS, 12-01-2022, 201810377/2/V3
staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 59 lid 2

EVRM 5 f

VREEMDELINGENBEWARING. Terugkeerrichtlijn staat inbewaringstelling toe van illegaal in Nederland verblijvende vreemdelingen die internationale bescherming genieten in een andere EU-lidstaat. De gebruikte wettelijke grondslag voor de inbewaringstelling eerbiedigt de grondrechten van de vreemdeling.

Inleiding

1. Deze uitspraak gaat over de inbewaringstelling van illegaal in Nederland verblijvende vreemdelingen die internationale bescherming genieten in een andere EU-lidstaat. [...]

Nationale procedure

2. De staatssecretaris heeft de vreemdeling in 2018 opgedragen onmiddellijk naar het grondgebied van Duitsland te vertrekken omdat zij daar een geldige vluchtelingenstatus heeft. De vreemdeling heeft niet aan die opdracht voldaan, waarna de staatssecretaris haar krachtens artikel 59, tweede lid, van de Vw 2000 in bewaring heeft gesteld met het oog op gedwongen vertrek naar Duitsland. Dat artikellid bevat een nationaalrechtelijke grondslag voor inbewaringstelling.

2.1. Volgens de rechtbank is onduidelijk of artikel 59 van de Vw 2000 een grondslag biedt voor de inbewaringstelling van de vreemdeling. Er is namelijk geen terugkeerbesluit genomen. [...]

Bewaring krachtens een nationaalrechtelijke grondslag

4. Uit het arrest [M e.a., [ECLI:EU:C:2021:127](#)] volgt dus dat de Terugkeerrichtlijn niet in de weg staat aan de inbewaringstelling van de vreemdeling in deze zaak. Als een illegaal in Nederland verblijvende derdelander internationale bescherming geniet in een andere lidstaat, weigert naar die lidstaat te vertrekken en het juridisch onmogelijk is voor de staatssecretaris om een terugkeerbesluit te nemen, dan kan hij die derdelander krachtens nationale wetgeving onder dwang overbrengen naar die andere lidstaat en met het oog op dat vertrek in bewaring stellen. Die besluiten vallen niet binnen de werkingssfeer van de Terugkeerrichtlijn. Behalve dat de grondrechten van de desbetreffende vreemdeling moeten worden gerespecteerd bij het ten uitvoer brengen van die besluiten, moet de nationale wetgeving die grondrechten op zichzelf ook volledig eerbiedigen. Toepassing in dit geval

5.2. De Afdeling stelt vast dat partijen het erover eens zijn dat de staatssecretaris in dit geval terecht geen terugkeerbesluit heeft genomen en dat de Terugkeerrichtlijn er niet aan in de weg staat dat de vreemdeling krachtens een nationaalrechtelijke grondslag in bewaring is gesteld met het oog op gedwongen vertrek naar Duitsland. Het geschil na de prejudiciële procedure spitst zich toe op de vraag of de door de staatssecretaris gebruikte wettelijke grondslag voor de bewaring de grondrechten van de vreemdeling eerbiedigt. Daarbij gaat het, gelet op punt 47 van het arrest van het Hof, met name om de grondrechten die zijn gewaarborgd in artikel 5 van het EVRM. In het vervolg van de uitspraak zal de Afdeling de eisen die voortvloeien uit dat artikel bespreken aan de hand van de rechtspraak van het EHRM daarover.

In overeenstemming met het nationale recht

5.3. [...] In dat verband stelt de Afdeling vast dat, zoals de vreemdeling heeft aangevoerd, uit de wetsgeschiedenis volgt dat artikel 59, tweede lid, van de Vw 2000 niet specifiek in het leven is geroepen voor de inbewaringstelling van illegaal in Nederland verblijvende statushouders (Kamerstukken II 1998-1999, 26 732, nr. 3, p. 60). Toch maakt dit niet dat deze bepaling niet op die categorie vreemdelingen kan worden toegepast. De achtergrond van de in deze bepaling gegeven grondslag is dat in de praktijk behoefte bestond aan het toepassen van bewaring indien alle voor vertrek noodzakelijke documenten voorhanden zijn of op korte termijn voorhanden komen. De bewaring dient er in die situatie toe om te voorkomen dat de vreemdeling zich alsnog aan het gedwongen vertrek zal onttrekken en zich in de illegaliteit zal begeven. In dit geval is niet in geschil

dat de noodzakelijke documenten voorhanden waren op het moment van inbewaringstelling. In zoverre was de inbewaringstelling dus in overeenstemming met het nationale recht.

Voldoende bescherming tegen willekeur

5.4. [...] De gebruikte wettelijke grondslag voor de bewaring moet ook in overeenstemming zijn met het legaliteitsvereiste van artikel 5 van het EVRM, waarbij van groot belang is dat de wettelijke grondslag voldoende bescherming biedt tegen willekeur. Dat houdt in dat de wettelijke grondslag voldoende toegankelijk, precies en voorzienbaar moet zijn. [...] Voor de vreemdeling was voorzienbaar in welke gevallen en onder welke duidelijk omschreven voorwaarden de staatssecretaris haar rechtmatig in bewaring kon stellen.

Noodzakelijk en evenredig

5.5. Tot slot dient de inbewaringstelling in overeenstemming te zijn met de eisen van noodzakelijkheid en evenredigheid. [...] Over de noodzakelijkheid merkt de Afdeling op dat de staatssecretaris een vreemdeling alleen krachtens artikel 59, tweede lid, van de Vw 2000 in bewaring stelt als er geen minder dwingende maatregelen doeltreffend kunnen worden toegepast (artikel 59c, eerste lid, van de Vw 2000). Daarmee is wettelijk verankerd dat inbewaringstelling een zogeheten ultimum remedium is. Verder volgt de Afdeling de vreemdeling niet in haar betoog dat inbewaringstelling krachtens artikel 59, tweede lid, van de Vw 2000 niet evenredig is omdat daarbij geen geïndividualiseerde beoordeling wordt gemaakt. Hoewel bij die bewaringsgrondslag wordt uitgegaan van een rechtsvermoeden dat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vordert en dit niet hoeft te worden gemotiveerd aan de hand van persoonlijke feiten en omstandigheden, laat dat onverlet dat de vreemdeling zo zwaarwegende feiten en omstandigheden kan stellen dat op grond daarvan van inbewaringstelling moet worden afgezien. [...]

5.6. Gelet op het voorgaande heeft de staatssecretaris zich terecht op het standpunt gesteld dat de gebruikte wettelijke grondslag voor de inbewaringstelling de grondrechten van de vreemdeling eerbiedigt. De staatssecretaris klaagt daarom terecht dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat artikel 59, tweede lid, van de Vw 2000 geen grondslag biedt voor het in bewaring stellen van de vreemdeling met het oog op haar gedwongen vertrek naar Duitsland.

[ECLI:NL:RVS:2022:28](#)

Bij deze uitspraak heeft de Afdeling een [persbericht](#) uitgebracht.

[Naar inhoudsopgave](#)

Procesrecht

JnB 2022, 51

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam, 15-12-2021 (publ. 03-01-2022), AWB 20/09571
staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Awb 8:75a

Bpb 3

PROCESRECHT. Proceskostenveroordeling. De rechtbank ziet in hetgeen verweerder heeft aangevoerd geen aanleiding het beroep en het daarmee connexe verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening als samenhangend als bedoeld in artikel 3 van het Bpb aan te merken. Een beroep en een verzoek om een voorlopige voorziening zijn twee verschillende procedures die elk hun eigen wettelijke kader hebben. De artikelen 8:75 van de Awb en 3 van het Bpb bieden niet de mogelijkheid om een beroep- en een verzoekschrift als samenhangend

aan te merken. De samenhang in de door verweerder aangehaalde uitspraak [\[ECLI:NL:RVS:2014:1522\]](#) kon alleen tot stand komen omdat de rechtbank in eerste aanleg het verzoek om een voorlopige voorziening en het connexe beroep gevoegd op zitting heeft behandeld en partijen zijn bericht dat de voorzieningenrechter onmiddellijk uitspraak kan doen in de hoofdzaak. Het onderhavige verzoek en het connexe beroep zijn niet op zitting behandeld. De rechtbank is niet gebleken dat beide partijen toestemming hebben gegeven. [ECLI:NL:RBDHA:2021:14765](#)

[Naar inhoudsopgave](#)